

Formanden: Vi gaae dernæst efter Dagsordenen over til 2den Behandling af Forslag til Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enters Overlevelsesrenter. Forslaget findes trykt i Anhanget Nr. 30, Spalte 450 og følgende. Der er dertil indgivet adskillige Ændringsforslag, som findes trykte paa det samme Blad som Ændringsforslagene til Pensjonslovens 2den Behandling. Det første af disse Ændringsforslag er det eneste, som vil fordre en særskilt Afstemning; de to andre indskrænke sig til Forslag om, at SSne skulle udgaae, og ville altså finde deres Afgjorelse ved Afstemningen over selve Paragrapherne.

De stillede Ændringsforslag vare følgende:
ad § 1.

Forslag af Frølund:

Mellem „Forsørgelsesanstalt“ og „at“ indskydes: „saafremt han der, efter de for denne Anstalt gjældende Regler, kan antages.“
ad § 3.

Forslag af Frølund:

Paragraphen udgaaer.

ad § 8.

Forslag af Frølund:

Paragraphen udgaaer.

Man gik først over til Behandlingen af Lovforslagets § 1 med det til samme stillede Ændringsforslag.

Frølund: Denne Lov støtter sig saavidt jeg kan see paa en ældre Betragtningssmaade af Embedsstanden, idet man paa den ene Side betragtede denne Stand som den, der skulde være en fortrinnsvis Gjenstand for Regjeringens Omsorg, og, om jeg saa maa sige, være fortjent til fremfor andre Stænder i Staten, at beskyttes og begunstiges, medens man, Regjeringen, derimod paa den anden Side troede sig berettiget til, at forlange af Embedsstanden, at den i det Hele taget skulde underkaste sig de Beslutninger, som det behagede Regjeringen at tage med Hensyn til den. Jeg kan kun forklare mig dette Paalæg, som her er gjort Embedsstanden fremfor de andre Stænder eller Classer af Borgere i Staten, nemlig det, at skulle spille i det her under Omtale værende Slags Lotterie, derved, at man enten har meent, at Embedsstanden i det Hele taget ikke kunde

ansees for at være gode Huusholdere, eller ikke at være gode, kjærlige Familiefædre, thi, forudsætter man, at Embedsmændene vare gode Huusholdere, saa vilde de selv lægge op for deres Enters, hvad de kunde, uden nogetsomhelst Paalæg; men det kan jo ikke hjælpe at forlange, at de skulle give mere, end de kunne udrede. Og dernæst, dersom de ere gode Fædre og Ægte-temand, vilde de af sig selv bære den tilbørlige Omsorg for deres Bønder, og saa vilde de ogsaa af sig selv see at sikkre dem det Fornødne saavidt de kunne. Denne Lovangst er, som jeg allerede har anført, et Slags Lotterispil, der i det Hele forekommer mig at fremtræde her saameget desto gresslere, som vi ere ifærd med at affasse andet Slags Lotterispil. Imidlertid ligger den ældre Betragtningssmaade; som jeg har tilladt mig at fremstille, efter min Opfatning saa nær, at der vel ikke for det Første er at tænke paa at komme bort derfra, om vi end kunde og vilde sætte andre Hensyn tilside, men een Ting troer jeg dog, at vi maae kunne udrette her, og det er det, jeg har tilladt mig at føre frem som et Ændringsforslag til § 1, det nemlig, at man dog ikke igjennem denne Lov vil gjøre et nyt Tillæg til Pensjonsloven. Underledes kan jeg nemlig ikke opfatte Sagen, naar Livrenteselskabet skal være nødt til at optage Folk, hvad enten de kunne tilveiebringe Sundhedsattest eller ikke, thi det er dog temmelig sandsynligt, at adskillige Embedsmænd derved vilde kaste en Byrde over paa de andre; der er jo ogsaa i Finantsloven gjort Forslag om at gjøre et saadant Tilskud med Hensyn til Pensioner. Jeg vilde derfor ved disse 3 Forslag, eller idetmindste ved det Forslag, jeg har stillet til § 1, og det, jeg har stillet til § 8, hvilke hænge sammen, fritage de Embedsmænd, der vare saa syge, at Anstalten ikke kan antage dem efter de almindelige Regler, for at gjøre nogetsomhelst Indsind. Jeg seer ikke nogen Grund til, at Staten skal begunstige Familierne af Embedsmænd, der ere saa sygelige, at Livrenteanstalten ikke kan optage dem; i det Hele troer jeg ikke, at man paa nogen Maade skal see at føre sygelige Embedsmænd frem eller begunstige dem.

H. Wedersen: Jeg kan ikke være enig med den erede Forslagsstiller i Henseende til